

4) czy procedura kontrolna dotycząca zgodności z przepisami wspólnotowymi dozwolonych przez regiony włoskie limitów ostrzału w drodze wyjątku, o których mowa w art. 19 bis ustawy nr 157/92, poprzedzona etapem upominawczym, a zatem zależna od technicznych terminów koniecznych do przyjęcia i publikacji decyzji, gdy w tym czasie obowiązuje już kalendarz krótkoterminowy, który zezwala na sam odstrzał, jest w stanie zagwarantować skuteczne stosowanie dyrektywy 79/409/WE.

(¹) Dz.U. L 103 z 25.4.1979, str. 1.

Skarga wniesiona w dniu 14 lutego 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Niderlandów

(Sprawa C-66/05)

(2005/C 93/25)

(Język postępowania: niderlandzki)

W dniu 14 lutego 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez Denisa Martina i Pietera van Nuffela przeciwko Królestwu Niderlandów.

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

- 1) stwierdzenie, że Królestwo Niderlandów uchybiło swoim zobowiązaniom wynikającym z art. 33 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 (¹) obliczając wysokość składek na ubezpieczenie zdrowotne z uwzględnieniem emerytur wypłacanych na podstawie przepisów innego Państwa Członkowskiego niż Niderlandy;
- 2) obciążenie Królestwa Niderlandów kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty—

Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten (AWBZ) (ogólna ustawa w sprawie kosztów choroby) reguluje przejście kosztów leczenia, pielęgnacji i opieki w przypadku poważnych długotrwałych chorób lub kalectwa. Wszystkie osoby mające miejsce zamieszkania na obszarze Niderlandów są ubezpieczone. Chodzi więc o pewien rodzaj „ubezpieczenia społecznego”. Na

podstawie Wet Financiering Volksverzekering (ustawa w sprawie finansowania ubezpieczenia społecznego) wszyscy ubezpieczeni są zobowiązani do uiszczenia składek. Składka ta jest obliczana na podstawie całkowitego dochodu.

Przepisy te mają skutek tego rodzaju, że osoba, która zamieszkuje w Niderlandach i tam otrzymuje zarówno emeryturę niderlandzką oraz emeryturę na podstawie przepisów innego Państwa Członkowskiego, w myśl AWBZ jest ubezpieczona od szczególnych kosztów choroby, ale również zobowiązana do uiszczania składek. W obliczeniu tej składki uwzględniono obydwie otrzymywane przez nią emerytury.

Zdaniem Komisji art. 33 ust. 1 rozporządzenia dopuszcza jedynie, aby przy obliczeniu tej składki uwzględniana była jedynie emerytura otrzymywana na podstawie przepisów niderlandzkich. Zdaniem Niderlandów dopuszczalne jest uwzględnienie całkowitego dochodu [ubezpieczonego], włączając emeryturę, którą ubezpieczony otrzymuje na podstawie przepisów innego Państwa Członkowskiego.

(¹) Dz.U. L 149 z dnia 5.7.1971, str. 2, zmienione i zaktualizowane przez rozporządzenie (WE) nr 118/97 (Dz.U. L 28 z dnia 30.1.1997, str. 1) i ostatnio zmienione przez rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 631/2004 (Dz.U. L 100 z dnia 6.4.2004, str. 1)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Finanzgerichts München (Niemcy), wydanym dnia 1 lutego 2005 r., w sprawie wspólnie zamieszkujących Jörga i Stefanie Wollny przeciwko Finanzamt Landshut

(Sprawa C-72/05)

(2005/C 93/26)

(Język postępowania: niemiecki)

W dniu 15 lutego 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Finanzgerichts München (Niemcy), wydanym w dniu 1 lutego 2005 r. w sprawie wspólnie zamieszkujących Jörga i Stefanie Wollny.

Finanzgerichts München zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytanie:

Jak należy interpretować pojęcie „suma wydatków”, o którym mowa w art. 11 A ust. 1 lit. c) dyrektywy 77/388/EWG (¹)? Czy pojęcie to obejmuje wydatki poniesione w związku z używaniem na cele prywatne mieszkania znajdującego się w budynku należącym w całości do przedsiębiorstwa (poza wydatkami na bieżące utrzymanie) oraz przewidziany przez obowiązujące przepisy krajowe roczny odpis z tytułu amortyzacji budynku oraz/lub obliczoną w oparciu o obowiązujące przepisy krajowe, w okresie przeznaczonym na dokonanie korekty odliczenia od podatku, roczną część kosztów nabycia i wytworzenia, które uprawniały do odliczenia podatku VAT?

(¹) Dz.U. L 145, str. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Finanzgericht Köln z dnia 27 stycznia 2005 r. w sprawie Herbert Schwarz i Marga Gootjes-Schwarz przeciwko Finanzamt Bergisch Gladbach

(Sprawa C-76/05)

(2005/C 93/27)

(Język postępowania: niemiecki)

W dniu 16 lutego 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Finanzgericht Köln z dnia 27 stycznia 2005 r. w sprawie Herbert Schwarz i Marga Gootjes-Schwarz przeciwko Finanzamt Bergisch Gladbach.

Finanzgericht Köln zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytanie:

Czy jest niezgodne z art. 8a (po zmianach art.18 WE; ogólna swoboda przepływu), art. 48 (po zmianach art. 39 WE; swoboda przepływu pracowników), art. 52 (po zmianach art. 43 WE; swoboda przedsiębiorczości) wzgl. art. 59 (po zmianach art. 49 WE; swoboda świadczenia usług) Traktatu WE, że na podstawie § 10 ust. 1 pkt 9 Einkommensteuergesetz (niemiecka ustawa o podatku dochodowym od osób fizycznych), w wersji obowiązującej w latach 1998 i 1999, opłaty za naukę w niektórych niemieckich szkołach podlegają odliczeniu, jako wydatki specjalne, od kwoty podatku dochodowego, natomiast już nie podlegają takiemu odliczeniu opłaty za naukę w szkołach na pozostałym obszarze Wspólnoty?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Tribunale di Livorno z dnia 19 stycznia 2005 r. w sprawie Gentilini Umberto przeciwko Dal Colle Industria Dolciaria SpA

(Sprawa C-78/05)

(2005/C 93/28)

(Język postępowania: włoski)

W dniu 17 lutego 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Tribunale di Livorno z dnia 19 stycznia 2005 r. w sprawie Gentilini Umberto przeciwko Dal Colle Industria Dolciaria SpA.

Tribunale di Livorno zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

- a) czy w świetle brzmienia art. 17 dyrektywy Rady 86/653/EWG (¹) z dnia 18 grudnia 1986 r. w sprawie koordynacji ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do przedstawicieli handlowych działających na własny rachunek, wykładni następującego po nim art. 19 należy dokonywać w ten sposób, że krajowy przepis transponujący dyrektywę może stanowić, iż należne przedstawicielowi handlowemu świadczenie wyrównawcze będzie wypłacane na podstawie układu zbiorowego wiążącego strony, które go podpisały, bez względu na wystąpienie przesłanek wskazanych w dwóch tiret art. 17 ust. 2 lit. a) oraz by jego wysokość była ustalana według kryteriów wskazanych w układzie zbiorowym a nie kryteriów wynikających z dyrektywy, wskutek czego w wielu przypadkach świadczenie takie musiałoby zostać wypłacone w znacznie niższym wymiarze niż maksymalny wymiar przewidziany w dyrektywie;
- b) czy ustalenie wymiaru świadczenia wyrównawczego powinno zostać przeprowadzone w sposób analityczny, za pomocą oszacowania kolejnych wynagrodzeń, które przedstawiciel handlowy mógłby otrzymać w latach następujących po rozwiązaniu umowy w związku z pozyskaniem przez niego nowych klientów lub znacznym zwiększeniem obrotów handlowych w stosunkach z istniejącymi klientami, przy uwzględnieniu kryterium słuszności wyłącznie dla dokonania korekt kwoty, czy też dopuszczalne są inne sposoby ustalania wymiaru świadczenia wyrównawczego, w szczególności metody syntetyczne, które w większym stopniu uwzględniają kryterium słuszności.

(¹) Dz.U. L 382 z 31.12.1986, str. 17